

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la recurs

învinuirea lui

Victor Chiosa, Sîrbu Gheorghe

(art. 145 alin. (2) lit. g), i), j) Cod penal)

(*Dosarul nr. 1ra-686/2022*)
1-17010369-01-1ra-10052022)

Recurs depus până la 01 septembrie 2023 admis în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, deoarece decizia instanței de apel este expusă neclar și conține grave erori de fapt; aplicarea greșită a art. 385 alin. (5) CPP; după convocarea părților în ședință, CSJ a casat decizia instanței de apel și a menținut sentința.

10 martie 2025

Au judecat anterior cauza judecătoreii

Prima instanță – Leonid Turculeț, Inga Gorelco, Evgheni Bancov.

Curtea de apel – Grigori Colev, Ștefan Starciuc, Afanasi Curdov, Dmitrii Fujenco,
Andrei Mironov, Liudmila Caraianu.

Curtea Supremă de Justiție – Timoftei Vladimir, Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan
Anatolie, Cobzac Elena

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Victor Chiosa și Ion Sîrbu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,

Vladislav Gribincea,

Lilia Roic-Botezatu, *judecători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Victor Chiosa și Ion Sîrbu s-au născut în anul 1990 și, respectiv, 1953, în orașul Cahul. Ei au fost acuzați, în baza art. 145 alin. (2) lit. g), i), j) Cod penal, de omor intenționat.

2. Victor Chiosa și Ion Sîrbu au fost apărați de avocații Oleg Mancevschi, Dorel Țurcan, Ignat Dumitran și Victor Dimov.

3. În prima instanță cauza a fost examinată în procedură generală. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 28 decembrie 2016, ei au fost recunoscuți vinovați de infracțiunea incriminată și condamnați la 17 de ani de închisoare fiecare. Instanța a soluționat acțiunea civilă.

4. La 28 decembrie 2021, Curtea de Apel Comrat a admis apelul avocatului Ignat Dumitran, în interesele lui Ion Sîrbu. Instanța a casat sentința, în partea condamnării, lui Ion Sîrbu și în latura civilă. Ea a pronunțat o nouă hotărâre prin care Ion Sîrbu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 323 alin. (1) din Codul penal (favorizarea infracțiunii), și i-a fost stabilită o pedeapsă de doi ani de închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Instanța a decis încasarea prejudiciului material și moral doar de la Victor Chiosa. De asemenea, instanța a constatat detenția lui Victor Chiosa în condiții proaste și a dispus reducerea pedepsei acestuia cu 4.140 de zile, pentru perioada 28 aprilie 2016 – 28 decembrie 2021. Ultimul a fost eliberat din sala de judecată.

5. La 29 martie 2022, decizia Curții de Apel Comrat a fost contestată cu recurs de către procurorul UTA Găgăuzia, Lilia Sîrbu, în temeiul art. 427 alin. (1), pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală.

6. Urmărirea penală în această cauză a fost pornită la 24 iulie 2016, iar cauza penală a fost transmisă în instanța de judecată la 09 septembrie 2016. Prima instanță a examinat cauza în perioada 09 septembrie - 28 decembrie 2016. Instanța de apel a examinat cauza în perioadele: 23 martie 2017 – 11 noiembrie 2019 și 02 noiembrie 2020 - 28 decembrie 2021. Instanța de recurs a examinat anterior cauza în perioada: 13 ianuarie - 08 septembrie 2020. La 10 mai 2022, dosarul a ajuns a doua oară în Curtea Supremă de Justiție.

7. Examinarea recursului a fost programată pentru 16 noiembrie 2024. În urma analizei argumentelor invocate în recurs, completul a considerat necesară

convocarea părților în ședință pentru examinarea recursului. Participanții au primit din timp următoarele întrebări, la care trebuiau să răspundă în cadrul ședinței:

a) În ce măsură starea psihologică a inculpatului poate influența calificarea faptei ca omor? Poate aceasta să afecteze evaluarea responsabilității sale penale?

b) În caz de răspuns negativ la prima întrebare, având în vedere că inculpatul se afla într-o stare reactivă și acționa conștient doar în proporție de 30%, ar trebui acest aspect să excludă răspunderea penală, sau starea sa psihologică poate fi o circumstanță atenuantă în acest caz?

c) Este oare contradictorie decizia instanței de apel, așa cum susține în recurs procurorul?

8. [Ședința publică](#) a avut loc la 17 ianuarie 2025, iar la ședință s-au prezentat procurorul Cătălin Scutelnic, avocații Ignat Dumitran, Dorel Țurcanu, condamnatul Ion Sîrbu și expertul psiholog Viorica Bucșa. Victor Chiosa în ședința nu s-a prezentat. Conform informației din baza de date ACCES, acesta este plecat peste hotarele țării.

ÎN FAPT

a. Învinuirea adusă

9. La 24 aprilie 2016, în jurul orei 01:00, Ion Sîrbu i-a depistat pe Ruslan Bobrinov și Serghei Moiseenco pătrunzând în domiciliul părinților săi din or. Cahul, bănuindu-i de intenția de a sustrage bunuri. În intervalul 01:00-05:00, Sîrbu Ion și Chiosa Victor, cu o deosebită cruzime, au aplicat multiple lovituri lui Bobrinov și Moiseenco cu un băț din lemn, cu mâinile și picioarele, pe diferite părți ale corpului. Ca rezultat, Ruslan Bobrinov a suferit traumatisme cranio-cerebrale și toraco-abdominale, iar Serghei Moiseenco a avut leziuni grave la cap, gât, torace și membre. În dimineața zilei de 24 aprilie 2016, ambele victime au decedat ca urmare a vătămărilor. Pentru a ascunde urmele infracțiunii, Ion Sîrbu, Victor Chiosa, precum și o altă persoană, au pus cadavrele celor două victime într-un automobil și le-au dus sub un gard lângă o școală din or. Cahul. Acțiunile lui Victor Chiosa și Ion Sîrbu au fost calificate conform art. 145 alin. (2) lit. g), i), j) Cod penal (omor intenționat a două persoane, comis de două sau mai multe persoane cu deosebită cruzime).

b. Probatoriul de la faza de urmărire penală

10. Acuzarea și-a bazat învinuirea pe următoarele rapoarte de expertiză:

- raportul de expertiză medico-legală nr. 125, din 25 mai 2016, care stabilește că decesul lui Ruslan Bobrinov a fost cauzat de leziuni grave la nivelul capului, toracelui, abdomenului și membrilor superioare și inferioare, produse prin lovituri cu un obiect contondent dur. Aceste leziuni au dus la șoc pleuro-pulmonar și colaps pulmonar, iar victima a decedat la scurt timp după producerea traumelor. De asemenea, în sângele victimei a fost depistat un nivel semnificativ de alcool

etic (3,25%), indicând o stare de ebrietate severă, cu posibilă intoxicație alcoolică (f.d. 109-112, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 126, din 25 mai 2016, care a constatat că moartea lui Serghei Moiseenco a fost cauzată de traume grave, incluzând leziuni la cap, gât, torace și membre. Leziunile au fost produse printr-o acțiune traumatică cu un obiect contondent dur, cu o perioadă scurtă de timp înainte de deces. În sângele victimei a fost găsit un nivel de 1,53% alcool etilic, indicând o stare de ebrietate medie. Leziunile au fost considerate vătămări corporale grave, care au determinat decesul victimei (f.d.122- 125, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 283 din 27 aprilie 2016, care stabilește că, în cazul lui Ion Sîrbu, a fost identificată o echimoză pe degetul mare al piciorului stâng, provocată de acțiunea unui obiect contondent dur, în circumstanțele indicate de Sîrbu. Raportul de expertiză medico-legală nr. 332, din 20 mai 2016, confirmă că pe corpul lui Chiosa Victor nu au fost depistate alte leziuni corporale (f.d. 135, 145 vol. I).

- raportul de expertiză medico-legală nr. 294, din 27 mai 2016, care constată că sângele găsit pe fragmentele de haine (scurtă și blugi) ale lui Ruslan Bobrinov provine de la cadavrul lui Ruslan Bobrinov (f.d. 160-162, vol I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 295, din 27 mai 2016, confirmă că sângele găsit pe hainele cadavrului Serghei Moiseenco provine de la o persoană cu grupa sanguină Oalfa, beta/O(I), iar antigenul „H”. Sângele lui Ion Sîrbu este de grupa Oalfa,beta/O(I), iar sângele lui Chiosa Victor este de grupa ABo/AB(IV), cu antigen suplimentar „H”. Raportul concluzionează că sângele de pe hainele lui Ion Sîrbu pot proveni de la mai multe persoane, inclusiv de la Serghei Moiseenco și Ion Sîrbu (f.d. 173-175, 185 -188, vol I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 296, din 30 mai 2016, care confirmă că sângele găsit pe diverse obiecte (cărămidă, cioturi, substanțe de sol și tampoane de vată) provine de la Serhei Moiseenco. În schimb, sângele găsit pe alte obiecte, cum ar fi substanțele de sol și tampoanele de vată, ar putea proveni de la o persoană cu grupa Abeta/A(II), ceea ce indică posibila proveniență de la cadavrul lui Ruslan Bobrinov. Totodată, sângele ar putea proveni și de la alte persoane, inclusiv Ion Sîrbu, în cazul în care acesta ar fi avut leziuni cu hemoragii externe în momentul infracțiunii (f.d. 199-201 vol. I).

- raportul de expertiză medico-legală nr. 338 din 21 iunie 2016 a stabilit sângele cadavrelor lui Ruslan Bobrinov și Serghei Moiseenco, precum și al lui Ion Sîrbu și Victor Chiosa, a fost identificat prin analiza antigenilor. Pe detaliile de masă plastică examinate, s-a găsit sânge care ar putea proveni de la Ruslan Bobrinov, dar și de la Serghei Moiseenco, cu posibilitatea unui amestec de sânge. Posibilitatea ca sângele să provină de la Ion Sîrbu sau Valeri Romanenco nu este exclusă, dacă aceștia aveau leziuni hemoragice în momentul infracțiunii. Proveniența sângelui de la Victor Chiosa este exclusă (f.d. 230-231, vol. I);

- rapoartele de expertiză nr. 519a din 15 iunie 2016 și nr. 498a din 10 iunie 2016 confirmă că Ion Sîrbu și Victor Chiosa nu sufereau de afecțiuni psihice

cronice și nu aveau dereglări psihice. La momentul comiterii infracțiunii, ei nu au manifestat dereglări psihice temporare, având capacitatea de a înțelege și controla acțiunile sale (f.d. 256-258, 270- 271, vol. II).

11. La 26 aprilie 2016, Ion Sîrbu a fost pus sub învinuire și a refuzat să facă declarații. La 27 aprilie 2016, Ion Sîrbu a făcut totuși declarații în calitate de învinuit. El a declarat că nu a lovit și că toate loviturile au fost aplicate de Chiosa și Romanenco. El a dorit să cheme poliția, însă a fost oprit de cei doi. El a observat că de la lovituri s-a rupt bățul, iar Chiosa a fugit și a dus un alt băț, cu care au fost aplicate alte lovituri. Victimele au fost încărcate în portbagajul mașinii lui Chiosa, pentru a fi duse la spital. Ele au fost lăsate totuși lângă școală. Ele mai respirau și vorbeau, iar Romanenco le-a spus să aducă bunurile furate. Bețele cu care au fost aplicate loviturile au fost luate de Chiosa și Romanenco. Tot ei i-au spus lui Sîrbu să șteargă urmele (f.d. 293-296, vol. II).

12. La 28 aprilie 2016, Chiosa a făcut un autodenunț (f.d. 334-336, vol. II) și a fost audiat în calitate de bănuit (f.d. 342-346, vol. II). Tot la 28 aprilie 2016, declarațiile lui Victor Chiosa au fost verificate la fața locului. Victor Chiosa a relatat că totul s-a întâmplat în jurul orei patru dimineața și a durat circa 20–30 de min. Atunci, Chiosa se pregătea să plece la pescuit cu Romanenco. El l-a auzit pe Sîrbu strigând, s-a îndreptat spre casa părinților lui Sîrbu, a sărit poarta și a văzut o persoană însângărată la cap cu o sacoșă în mână, care fugea spre poartă. El a lovit-o cu pumnul în față și aceasta a căzut la pământ. Imediat după aceasta el a mers în direcția din care se auzeau strigătele și, după casă, l-a văzut pe Sîrbu, cu un băț de 1.5 m în mână, îmbrâncindu-se cu o altă persoană. Chiosa i-a aplicat o lovitură persoanei necunoscute cu piciorul în umăr și aceasta a căzut la pământ. După aceasta, el a lovit de câteva ori victimele cu pumnul și piciorul. Valeri Romanenco de asemenea a lovit cu piciorul de câteva ori o victimă. Celelalte lovituri au fost aplicate cu mâinile și picioarele și cu un băț, de către Ion Sîrbu. Loviturile au fost aplicate cu toată puterea. Sîrbu a aplicat multe lovituri, ba unei victime, ba alteia. Romanenco i-a spus să aducă mașina și să încarce corpurile victimelor în portbagaj. Atunci când erau puse în portbagaj, victimele nu mai dădeau semne de viață. El inițial nu a dorit să încarce victimele, dar se temea să nu fie acuzat și el. Sîrbu a propus să ducă victimele mai departe, la baltă, să le arunce într-un canal. Nu au ajuns acolo, deoarece au văzut o mașină a poliției și s-au speriat. De aceea au lăsat trupurile victimelor lângă veceul școlii. Ulterior, au revenit acasă, iar Ion Sîrbu a început să ascundă urmele infracțiunii. Tot Sîrbu a spălat și portbagajul mașinii. Cu Sîrbu Chiosa nu era în relații ostile. În cadrul cercetării la fața locului în curtea casei unde a avut loc incidentul, a fost depistat și ridicat un băț cu care au fost aplicate loviturile victimelor. Acesta era rupt (f.d. 342-346; 382-392, vol. II).

13. Pentru a confirma adevărul declarațiilor, Victor Chiosa a propus să fie confruntat cu Ion Sîrbu, însă ultimul a refuzat confruntarea (f.d. 279-280, vol.II).

14. La prezentarea rechizitoriului, apărătorul Constantin Lazari a depus o referință prin care a solicitat recalificarea acțiunilor lui Ion Sîrbu în temeiul art. 146 Cod penal. Sîrbu a fost de acord cu referința (vol.III, f.d.12-25). Potrivit referinței, Ion Sîrbu se afla în stare de afect fiziologic. Ultimul nu a avut intenția de a omorî victimele, ci a acționat în scopul „*unei corecții*” a acestora, care au intrat în locuința sa pe timp de noapte pentru a sustrage bunuri, după cea din casă au fost comise sustrageri și anterior, iar angajații poliției nu au investigat aceste fapte.

c. Procedura în prima instanță și sentința

15. Inculpații au negat vina. În instanță a fost audiat martorul Liudmila Mușta, care a declarat că, în seara de 23 iunie 2016, a consumat la domiciliul său băuturi alcoolice împreună cu victimele, care deja se aflau în stare de ebrietate când au ajuns la ea. Ea a menționat că, în momentul în care cei doi au dorit să prepare careva droguri, ea i-a alungat.

16. În instanță a fost audiat expertului medico-legal, Alexandru Cebanu, care a menționat că examenul cadavrelor a avut loc la 8-10 ore de la survenirea decesului. Vânățiile și leziunile cauzate victimelor ar putea fi produse cu obiecte contondente dure, dar și cu lovituri de picior, cu condiția ca piciorul să fie încălțat în încălțăminte. În unele cazuri, leziunile ar fi putut fi provocate de lovituri cu un băț. Expertul nu poate spune cu certitudine cât a durat de la prima lovitură până la ultima, însă leziunile s-au produs într-o perioadă relativ scurtă de timp, între 30 de minute și patru ore. În funcție de gravitatea leziunilor, victima poate fi imobilizată încă de la prima lovitură.

17. Inculpatul Ion Sîrbu a declarat că, în seara zilei de 23 aprilie 2016, era acasă la părinți. În jurul orei 00:00, el a auzit zgomote din direcția grădiniței. El a ieșit în ogradă cu un băț și a văzut un bărbat necunoscut. La apucat de guler cu mâna stîngă. Persoana necunoscută (Serghei Moiseenco) a început să-l împingă și a încercat să scape. Victima l-a lovit cu piciorul peste piciorul stîng, rănindu-i degetul mare. Din cauza impactului, el a lovit victima cu bățul peste spate și a imobilizat-o. De la lovitură, bățul s-a rupt. Persoana a încercat din nou să se elibereze, însă el l-a prins cu ambele mâini și l-a tras spre sine. Inculpatul l-a întrebat dacă, în urmă cu două săptămâni, a furat la el în gospodărie. Moiseenco a recunoscut, dar a cerut să nu fie anunțată poliția și a promis că returnează toate lucrurile. Inculpatul a început să strige după ajutor. Vecinul său, Victor Chiosa, a sărit peste gard și a alergat spre el. Acesta avea în mână o bâtă de lemn. Când l-a întrebat ce sa întâmplat, i-a răspuns că a prins un hoț. Victor Chiosa l-a lovit pe Moiseenco pe spate, iar acesta a căzut la pământ. Ulterior, Chiosa i-a mai aplicat câteva lovituri cu bâtă. El a vrut să sune la poliție, dar Victor Chiosa i-a sugerat să aștepte pentru a afla câte furturi a mai comis hoțul. Totuși, el nu l-a ascultat și a mers acasă să ia telefonul. Pe drum, el a auzit zgomote și strigăte. Apropiindu-se de gard, l-a văzut pe un alt vecin, Valeri Romanenco, care era aplecat peste o altă persoană. El i-a spus că acel individ stătea de pază. Împreună cu vecinul, l-au adus

în curte. El a observat că fața lui Serghei Moiseenco era plină de sânge. A repetat că va chema poliția, însă Romanenco l-a îndemnat să nu se grăbească, ci să aștepte ca suspectii să declare despre furturile comise. Cei doi hoți nu au spus nimic. Atunci, Victor Chiosa, având bâta în mână, l-a lovit pe Serghei Moiseenco în cap și în alte zone ale corpului. Apoi, Chiosa s-a întors spre Ruslan Bobrinov, care se sprijinea de bordură, și a început să-l lovească agresiv cu bățul. El a intrat în panică și a început să strige la ei ca să se oprească. În timpul altercației, el a observat că bățul lui Valeri Romanenco s-a rupt. Victor Chiosa a spus că se va întoarce imediat și a fugit. După 3-4 min., s-a întors cu un băț de lemn de aproximativ unul sau doi metri și a aplicat două lovituri uneia din victime, în timp ce Valeri Romanenco continua să-i lovească cu piciorul. El a intrat în panică, era în stare de șoc. Nu a știut ce să facă și a început să strige la ei să înceteze. Victor Chiosa i-a spus: „Nenea Vanea, ai fost jefuit de patru - cinci ori; ai fost la poliție și nu ai rezultat”. El a văzut că victimele erau pline de sânge și vorbeau din ce în ce mai neclar, pierzându-și cunoștința. Valeri Romanenco și Victor Chiosa s-au linistit. Valeri Romanenco le-a spus să plece și să returneze a doua zi tot ce au furat, însă aceștia nu au putut să se ridice. El a observat cum Victor Chiosa a luat bâta și bățul de lemn și a fugit. Simțindu-se epuizat și transpirat, avea o ceață în fața ochilor și nu înțelegea clar ce se întâmplă. Când și-a revenit, l-a văzut pe Valeri Romanenco strigând la el să vină să-l ajute să încarce cele două victime în automobil. În automobil, în timp ce se deplasa, l-a întrebat pe Victor Chiosa de ce nu merg spre spital, ci într-o altă direcție. Chiosa i-a răspuns că a consumat alcool și se teme să nu ajungă pe mâna poliției. Chiosa a oprit automobilul lângă școală. Valeri Romanenco și Victor Chiosa au ieșit din mașină și au început să-i descarce. La un moment dat, Romanenco s-a uitat spre el și a strigat, întrebând de ce stă fără să-i ajute. Fiind în stare de panică și temându-se să nu fie lovit de Romanenco, a decis să îi ajute. După ce i-au lăsat acolo, Romanenco le-a spus să aducă a doua zi toate lucrurile furate. S-au urcat în mașină și au plecat. Când au revenit acasă, Chiosa i-a spus că, dacă nu veneau în ajutor, ar fi putut să îl omoare. De aceea, trebuie să păstreze tăcerea și să nu spună nimănui despre implicarea lui Romanenco, deoarece acesta fusese anterior judecat. Ulterior, Chiosa a deschis portbagajul și a început să șteargă urmele.

18. Victor Chiosa a relatat că, la 24 aprilie 2016, în jurul orei 03.30, se pregătea să meargă la pescuit împreună cu vecinul său, Valeri Romanenco. Ei au băut ceai și au scos mașina din curte. Cu aproximativ 10 minute înainte de plecare, acesta i-a spus că a auzit gălăgie din spatele casei lui Ion Sîrbu. El i-a spus lui Valeri Romanenco să verifice ce se întâmplă. Când au intrat în ogradă, spre ei se îndrepta o persoană care spunea ceva. Aceasta avea o pungă galbenă în mână, iar, datorită luminii din ogradă, a observat că părul persoanei era plin de sânge în zona urechii. Atunci a realizat că avusese loc un conflict. Persoana a încercat să-l lovească, dar el a împins-o. În acel moment, Valeri Romanenco a rămas cu acesta, iar el s-a deplasat în spatele casei. Ajungând acolo, el l-a văzut că Ion Sîrbu se bătea cu cineva, având un băț lung în mână. Persoana necunoscută încerca să-i smulgă

bățul. Când l-a văzut, Ion Sîrbu s-a speriat, crezând că el este de partea persoanei necunoscute. Pentru a-l calma, acesta l-a lovit ușor peste braț și i-a explicat că este vecinul său. În acel moment, Sîrbu, vizibil nervos, îl lovea pe Serghei Moiseenco peste mâini și picioare. El și-a amintit că, cu 10 zile în urmă, a ieșit și el afară când a avut loc conflictul cu Zeabchin. A înțeles că Sîrbu se bătea cu ambele victime și că îl căuta pe al doilea. I-a spus că îl va ține și nu va fugi. El i-a propus să sune la poliție, iar Ion Sîrbu, în stare de isterie, a spus să nu cheme poliția, deoarece data trecută au prins hoțul, dar până dimineața l-au eliberat. Apoi, s-a apropiat și al doilea vecin, a ridicat cealaltă persoană de jos și s-au îndreptat spre ogradă. În ogradă se afla o foaie de metal poziționată vertical, de care victima s-a sprijinit cu spatele. A doua victimă a fost lovită de Ion Sîrbu în momentul în care acesta a intrat în ogradă, iar Bobrinov gemea de durere. Valeri Romanenco i-a spus să sune la poliție. În acel moment, Ion Sîrbu, frustrat, a început să strige prin curte că s-a săturat să fie furat, menționând că nu era prima dată când se întâmpla acest lucru. Plin de furie, el a smuls bățul din mână lui Victor Chiosa și l-a lovit pe Bobrinov, care era sprijinit de o bordură. Ion Sîrbu i-a dat apoi un picior lui Moiseenco, care a cerut să nu fie lovit și să nu-l predea poliției, mărturisind că este dat în urmărire. Sîrbu i-a aplicat o lovitură în abdomen cu vârful bățului, iar Romanenco l-a lovit pe Moiseenco peste umăr. În același timp, Sîrbu l-a mai lovit de două ori cu bățul pe Bobrinov. Atunci, el i-a luat bățul din mână și i-a sugerat să nu apeleze la poliție și să plece. Bobrinov zăcea întins la pământ, lângă bordură, fie inconștient, fie se prefăcea. Ion Sîrbu a adus o găleată cu apă și a stropit ambele victime. Serghei Moiseenco și-a revenit rapid, însă Bobrinov rămânea nemișcat. Sîrbu l-a ridicat și l-a sprijinit de bordură. Era murdar de noroi și sânge. Lângă el zăcea o seringă, pe care a luat-o și i-a dat-o lui Ion Sîrbu. Acesta a comentat că hoții fură pentru a se droga. Apoi, a lăsat seringă pe o grămadă de foi de ardezie. Ion Sîrbu a început să lovească din nou, susținând că mai poate fi cineva cu ei. El și Valeri Romanenco s-au dus în spatele casei, crezând că trebuie să-l găsească pe Zeabchin. Când a văzut sânge, s-a simțit rău. El a fost prea speriat ca să intervină și a fugit până acasă după trusa medicală, dar nu a găsit-o. Îngrozit, s-a întors și a observat că Ion Sîrbu avea un comportament ciudat. Romanenco a început să stropească victimele cu apă. Crezând că acestea au murit, el a sugerat să cheme salvarea, însă Ion Sîrbu le-a spus să nu le atingă și să nu cheme poliția. După ce au scos victimele în drum, ei au înțeles că erau decedate. În momentul în care a dorit să cheme ambulanța, Ion Sîrbu l-a împiedicat, amenințându-l că îl va denunța. Acesta, plângând, a afirmat că nu dorește să ajungă la închisoare. În cele din urmă, Ion Sîrbu a spus că, mai degrabă decât să fie încarcerat, preferă să transporte cadavrele. Valeri Romanenco i-a cerut lui Ion Sîrbu să aducă automobilul, iar aceștia au convenit să lase victimele în fața spitalului. Acesta s-a opus inițial, motivând că victimele erau ude, murdare de noroi și fecale. Ion Sîrbu l-a convins, spunându-i că este tânăr și că, dacă va fi închis, cine îi va crește copiii. Ei au urcat victimele în portbagaj și au pornit spre școală. Într-un cartier alăturat, o mașină de poliție a trecut pe stradă, moment în care el s-a speriat și i-a cerut lui Sîrbu să preia volanul. Acesta a oprit

mașina, dar Sîrbu l-a prins de mână și i-a spus să ducă victimele la canalizare, unde nu vor fi găsite. Ajunși în apropierea școlii, ei au scos victimele din portbagaj și le-au sprijinit de gard, în poziție șezând, la aproximativ doi metri distanță. După aceea, toți trei s-au urcat în mașină și au plecat. El a parcat vehiculul în curtea sa, iar Romanenco a plecat imediat acasă. Atunci, Sîrbu i-a spus lui să-și curețe curtea. Chiosa a susținut că nu i-a aplicat nicio lovitură lui Bobrinov, ci doar la împins, iar pe Moiseenco l-a lovit o singură dată, cu piciorul. Acesta a afirmat că victimele au fost agresate cu un singur băț. Valeri Romanenco l-a lovit pe Moiseenco o singură dată și nu a văzut să-l fi lovit pe Bobrinov.

19. La 28 decembrie 2016, prin [sentința Judecătoriei Cahul](#), Victor Chiosa și Ion Sîrbu au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. g), i), j) din Codul penal și condamnați la câte 17 ani de închisoare, cu executare într-un penitenciar de tip închis. Instanța a dispus, în mod solidar, ca Victor Chiosa și Ion Sîrbu să achite succesoriului părții vătămate, Vera Bobrinov, prejudiciul material de 19.323,2 de lei și prejudiciul moral de 50.000 de lei fiecare. De asemenea, instanța a obligat pe Victor Chiosa și Ion Sîrbu la repararea prejudiciilor succesoriului părții vătămate, Liubovi Moiseenco, stabilind plata prejudiciului material în mărime de 14.700 de lei și prejudiciul moral 50.000 de lei fiecare.

20. Instanța a reținut că inculpații au acționat cu intenție directă. Loviturile au fost aplicate cu mâinile, picioarele și obiectele contondente (bețe), capabile să provoace vătămări corporale grave. Zonele corpului vizate – capul, cutia toracică, gâtul și abdomenul – conțin organe vitale, iar violența exercitată asupra acestora a avut un caracter deosebit de agresiv. Numărul mare de lovituri, intensitatea acestora și localizarea lor au condus la producerea unor vătămări severe. Expertiza a stabilit o legătură de cauzalitate directă între acțiunile inculpaților și decesul victimelor. Omorul a fost comis cu o cruzime extremă, iar numărul mare de vătămări demonstrează o violență disproporționată, nejustificată pentru suprimarea victimelor. Inculpații au avut posibilitatea de a solicita ajutor medical sau poliția, însă au ales să continue agresiunile. În loc să sesizeze organele competente, inculpații au încercând să ascundă urmele infracțiunii.

21. Instanța a notat că inculpații se învinuiesc reciproc de aplicarea loviturilor victimelor, admițând doar că fiecare ar fi aplicat câte o lovitură. Această versiune nu a fost considerată credibilă, deoarece victimele au suferit numeroase leziuni corporale în același interval de timp și în aceeași locație. Deoarece în acel moment și loc se aflau doar inculpații, instanța deduce că aceștia au aplicat împreună loviturile și au acționat de comun acord. În plus, inculpații nu au avut un motiv întemeiat pentru a nu sesiza autoritățile, iar măsurile pe care le-au luat pentru a ascunde infracțiunea – eliminarea urmelor și transportarea cadavrelor – confirmă participarea activă a acestora la comiterea faptei. Un alt fapt care confirmă implicarea lui Sîrbu este referința la rechizitoriu, în care apărarea insistă pe recalificarea faptelor la art. 146 Cod penal (omor în stare de afect).

22. Instanța a concluzionat că în acțiunile inculpatului Ion Sîrbu nu poate fi reținută starea de afect. Motivul infracțiunii a fost răzbunarea, deoarece inculpatul considera că victimele erau implicate în sustragerile anterioare. Nu s-a stabilit că inculpatul a pierdut controlul asupra propriilor acțiuni, ci, dimpotrivă, acestea au fost coordonate și îndreptate spre vătămarea victimelor. Starea de afect este caracterizată prin astenia ulterioară și oboseala, iar persoanele afectate de această stare nu ascund urmele infracțiunii.

d. Prima procedură de apel

23. La 30 ianuarie 2017, 06 februarie 2017, 07 februarie 2017 și 09 februarie 2017, sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura r-lui Cahul, Alexandru Țurcanu, avocatul Ignat Dumitran, în interesele lui Sîrbu Ion, de Victor Chiosa și avocații Vasile Șoitu și Oleg Mancevschi în interesele lui Victor Chiosa.

24. În instanța de apel, Ion Sîrbu a reiterat declarațiile anterioare, susținând că se afla în stare de șoc și a negat că ar fi lovit victimele în mod repetat.

25. Victor Chiosa și-a menținut poziția de nrecunoaștere a vinovăției, afirmând că singura sa implicare a fost în transportarea victimelor. Acesta a declarat că, în momentul în care victimele au fost urcate în portbagajul automobilului, acestea erau încă în viață și respirau. Scopul său ar fi fost să le transporte la spital, însă, pe drum, fiind cuprins de panică, au abandonat victimele sub un gard, la marginea drumului.

26. La cererea părții apărării, prin încheierea Curții de Apel Comrat din 04 iulie 2018, a fost dispusă efectuarea unei expertize psihologice în privința lui Ion Sîrbu. Potrivit raportului de expertiză din 09 octombrie 2018, acesta se afla într-o stare de excitație psiho-emoțională moderată în perioada premergătoare, în timpul și după săvârșirea infracțiunii. Această stare a fost determinată de factori psiho-traumatizanți de durată, care i-au generat o reacție afectivă moderată, manifestată prin furie și impulsivitate. Expertiza a arătat că reacția agresivă a acestuia a fost declanșată de provocările agresive ale victimei și de influențele celorlalți inculpați. Totuși, această stare nu poate fi încadrată într-o stare de afect fiziologic, deoarece nu au fost întrunite toate fazele caracteristice acestui proces. În plus, Sîrbu a demonstrat capacitatea de a înțelege caracterul faptelor sale și a acționat ulterior pentru a înlătura urmele infracțiunii. Deși reacția sa a fost de o intensitate necaracteristică personalității sale, expertiza confirmă că acesta avea deplina capacitate de a înțelege faptele sale în momentul comiterii infracțiunii.

27. La [11 noiembrie 2019](#), Curtea de Apel Comrat a respins apelurile și a menținut sentința. Instanța de apel a constatat că procesul penal a respectat normele legale. Apelul acuzatorului de stat, prin care solicita o pedeapsă mai aspră pentru Ion Sîrbu, a fost respins ca nefondat, întrucât instanța de fond a individualizat corect pedeapsa. Apelul avocatului inculpatului Ion Sîrbu, prin care se solicita achitarea acestuia și anularea unor hotărâri anterioare, a fost respins. Instanța a concluzionat că probele demonstrează fără echivoc vinovăția inculpatului în

comiterea omorului intenționat alături de ceilalți participanți. Argumentele referitoare la lipsa unor detalii, precum arma exactă a crimei sau momentul decesului, nu au fost considerate suficiente pentru schimbarea hotărârii. De asemenea, în legătură cu constatarea faptului deținerii lui Victor Chiosa în condiții proaste, instanța a redus pedeapsa acestuia cu 1.291 de zile, pentru perioada detenției 26 aprilie 2016 – 11 noiembrie 2019, potrivit calculului două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

e. Cererile de recurs și prima procedură de recurs

28. La 02 ianuarie 2020, avocatul Ignat Dumitran, în interesele lui Ion Sîrbu, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală (vol.VIII, f.d.4-7). El a solicitat casarea deciziei și achitarea inculpatului, pe motiv că nu a fost analizat raportul de expertiză din 9 octombrie 2018 și că inculpatul a acționat pentru a se apăra. Raportul de expertiză motivează necesitatea „recalificării acțiunilor lui Ion Sîrbu”.

29. La 09 ianuarie 2020, avocatul Oleg Mancevschi, în interesele lui Victor Chiosa, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală. El a solicitat casarea deciziei și achitarea inculpatului, deoarece fapta nu a fost comisă de acesta. Avocatul a mai solicitat recunoașterea vinovăției inculpatului pentru infracțiunea prevăzută de art. 323 alin. (1) Cod penal, aplicarea unei pedepse neprivative de libertate și respingerea acțiunilor civile. La 14 ianuarie 2020, și avocatul Dorel Țurcan, în interesele lui Victor Chiosa, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, solicitând repunerea în termen, admiterea recursului, casarea integrală a sentinței și a deciziei și achitarea lui Victor Chiosa.

30. Motivele principale invocate în recursuri au fost: neclaritatea probatoriului - instanța nu a stabilit exact cu ce obiect au fost cauzate leziunile și ora decesului, ceea ce ar fi influențat calificarea juridică a faptelor; excluderea unor probe esențiale: respingerea nemotivată a audierii expertului și neanalizarea corectă a raportului de expertiză. Apărătorii au susținut că Ion Sîrbu a acționat în legitimă apărare, iar Victor Chiosa nu a comis faptele pentru care a fost condamnat. Avocații au mai indicat încălcări procedurale, precum incompatibilitatea judecătorilor, lipsa unei motivări clare a hotărârilor, încălcarea dreptului la apărare și viciile rechizitoriului.

31. La [08 septembrie 2020](#), Curtea Supremă de Justiție a respins ca tardiv recursul declarat de către avocatul Dorel Țurcan. Instanța a admis recursurile avocatului Ignat Dumitran, în numele lui Ion Sîrbu, și a avocatului Oleg Mancevschi, în numele inculpatului Victor Chiosa. Ea a casat decizia instanței de apel și a dispus rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță. Colegiul penal a subliniat că instanța de apel avea obligația de a verifica legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, analizând atât probele administrate de prima instanță, cât și eventualele probe noi. Cu toate acestea, instanța nu a oferit o motivare detaliată a

deciziei sale. Printre deficiențele semnalate erau neanalizarea completă a probelor și neaprecierea justificată a declarațiilor inculpaților și a martorilor; lipsa unei motivări clare privind calificarea juridică a faptelor și rolul fiecărui inculpat; omiterea analizei versiunilor apărării și a eventualelor contradicții în declarațiile martorilor; motivarea generală și vagă a hotărârii, fără o examinare proprie a circumstanțelor cauzei. Instanța de recurs a dispus eliberarea din penitenciar a lui Ion Sîrbu și plasarea acestuia în arest la domiciliu.

f. A două procedură de apel

32. În cadrul rejudecării în instanța de apel, a fost audiat expertul psiholog Viorica Bucșa, care a realizat raportul de expertiză psihologică. Aceasta a menționat că, la momentul săvârșirii infracțiunii, Ion Sîrbu se afla într-o stare reactivă determinată de stres, perceput ca un pericol pentru viața și bunurile sale. Starea sa a fost marcată de o reacție afectivă insuficient controlată, dominată parțial de impulsuri emoționale de furie, dezvoltate pe fondul instinctului de autoconservare. Psihologul a subliniat că factorul declanșator al reacției a fost stresul de durată, amplificat de prezența victimei pe spațiul personal al inculpatului. De asemenea, ea a precizat că, în lipsa unui precedent similar, reacția emoțională nu ar fi fost la fel de intensă. La momentul aplicării loviturii, Ion Sîrbu a acționat parțial conștient, adică într-o proporție de 70% inconștient și 30% conștient. La fel, expertul a explicat că Ion Sîrbu nu a dezvoltat faza a 3-a, astenică sau confuzională a stării de afect fiziologic (vol.IX, f.d.56-57).

33. În instanța de apel, Victor Chiosa nu a recunoscut vina și comiterea faptei incriminate, însă a precizat că recunoaște faptul transportării persoanelor. A declarat că nu a aplicat lovituri, dar din relatările lui Ion Sîrbu, loviturile ar fi fost aplicate celor două victime de Valeri Romanenco. El a mai declarat că sunt adevărate declarațiile sale oferite în procedura anterioară de apel (a se vedea para. 25). De asemenea, el afirmă că în momentul încărcării victimelor în automobil pentru a-i transporta la serviciul de urgență, ultimii oftau și erau în fecale, dar i-a lăsat la jumătate de drum, deoarece s-a speriat (vol.IX, f.d.73-74).

34. În instanța de apel, Ion Sîrbu a refuzat să mai dea declarații suplimentare, dar a precizat că anterior a fost audiat de către Curtea de Apel (a se vedea para. 24) și susține integral acele declarații oferite anterior (vol.IX, f.d.75).

35. La [28 decembrie 2021](#), Curtea de Apel Comrat a respins apelurile procurorului Alexandru Țurcanu, ale lui Victor Chiosa și ale avocaților, Vasile Șoitu și Oleg Mancevschi. Instanța însă a admis apelul avocatului Ignat Dumitran, în favoarea lui Ion Sîrbu. Ea a casat sentința, în partea condamnării lui Ion Sîrbu în baza art. 145 alin. (2) lit. g), i), j) Cod penal, și a pronunțat o nouă hotărâre în această parte. Acesta a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 323 alin. (1) Cod penal și condamnat la doi ani de închisoare. Pedepsa a fost considerată executată, având în vedere perioada de reținere în arest preventiv și arest la domiciliu. Instanța a pronunțat o nouă hotărâre și în latura civilă. Ea a

dispus încasarea de la Victor Chiosa a următoarelor sume: 19.323,20 de lei cu titlu de prejudiciu material și 50.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, în beneficiul succesorului părții vătămate, Vera Bobrinova; 14.700 de lei cu titlu de prejudiciu material și 50.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, în beneficiul succesorului părții vătămate, Liubovi Moiseenco. De asemenea instanța de apel a constatat că Victor Chiosa a fost deținut în condiții proaste și, drept compensare, a dispus reducerea pedepsei cu 4.140 de zile, pentru perioada 28 aprilie 2016 – 28 decembrie 2021. Reducerea a fost calculată după formula - două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv. Instanța a considerat pedeapsa cu închisoare executată și l-a eliberat pe Victor Chiosa din sala de judecată. Decizia motivată a fost pronunțată pe 28 februarie 2022.

36. Instanța de apel a constatat că Victor Chiosa, împreună cu o altă persoană (în privința căreia procesul penal a fost disjuns), a aplicat lovituri victimelor Serghei Moiseenco și Ruslan Bobrinov. De la vătăările corporale suferite, victimele au decedat. Raportul de expertiză medico-legală a confirmat că victimele au decedat în noaptea de 24 aprilie 2016, în ograda lui Ion Sîrbu, înainte de a fi transportate și abandonate. Victor Chiosa a fost prezent la momentul aplicării leziunilor fatale și a participat activ la agresiune, fiind astfel coautor al infracțiunii. Instanța de apel a respins alegația apărării cu privire la lipsa intenției de a provoca moartea victimelor. Ea a subliniat că acesta a avut posibilitatea de a interveni sau de a anunța autoritățile, dar nu a făcut-o. De asemenea, inculpatul s-a implicat în ascunderea și distrugerea probelor, ceea ce confirmă participarea sa activă la faptele incriminate. Multiplele vătămări corporale depistate la victime, localizate pe întregul corp, demonstrează că agresiunea a fost comisă de cel puțin două persoane, ceea ce susține încadrarea juridică a faptelor conform art. 145 alin. (2) lit. g), i) și j) Cod penal.

37. Cu referire la implicarea lui Ion Sîrbu la comiterea omorului, instanța de apel a oferit o motivare confuză. Pe deoparte, printr-o declarație generală, instanța a menționat că probele administrate nu confirmă că Ion Sîrbu ar fi aplicat lovituri victimelor. Pe de altă parte, instanța a constatat că acesta, în momentul aplicării loviturilor, nu avea discernământ și nu poate fi acuzat de coautorat la comiterea omorului. Instanța s-a bazat pe declarațiile expertului Viorica Bucșa (a se vedea para. 32). Instanța a afirmat că Ion Sîrbu a acționat 70% inconștient și 30% conștient. Acesta totuși a acționat conștient la momentul ascunderii urmelor infracțiunii și distrugerii probelor, atunci când a participat la transportarea cadavrelor. Instanța de apel a reîncadrat acțiunile lui Ion Sîrbu în baza art. 323 alin. (1) Cod Penal (favorizarea infracțiunii).

38. Instanța a mai notat că Victor Chiosa s-a aflat în arest preventiv în Penitenciarul nr. 5 Cahul, în perioada 28 aprilie 2016 – 28 decembrie 2021. În opinia instanței, acesta a fost deținut în condiții proaste. Prin urmare, pedeapsa acestuia urmează a fi redusă aplicând formula - două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv. La baza acestei concluzii, instanța a reținut [Raportul Consiliului](#)

[pentru Prevenirea Torturii privind Penitenciarul nr. 5 Cahul](#) și jurisprudența CtEDO în această materie ([Ciorap v. Moldova](#); [Ostrovar v. Moldova](#); [Becciev v. Moldova](#); [Holomiov v. Moldova](#)). Instanța a reținut concluziile din Raport precum că acesta s-a deținut în spații suprapopulate, condiții igienice precare și acces limitat la apă și recreere. Pentru evitarea unei noi condamnări la CtEDO, instanța a aplicat din oficiu art. 385 alin. (5) din Codul de procedură penală și a redus pedeapsa acestuia cu 4.140 de zile (11 ani și patru luni), pentru 2.070 de zile de arest preventiv. Prin includerea perioadei executate și aplicarea reducerii, s-a constatat că inculpatul a executat integral pedeapsa. Decizia motivată a fost publicată la 28 februarie 2022.

39. La 29 martie 2022, procurorul Procuratura UTA Găgăuzia, Lilia Sîrbu, a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală. Aceasta solicită casarea integrală a sentinței și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs. Procurorul invocă și caracterul contradictoriu al motivării instanței de apel. Pe deoparte, ea constată că Ion Sîrbu a aplicat lovituri părților vătămate, iar în altă parte susține că nu s-a dovedit că Ion Sîrbu a aplicat lovituri. Procurorul nu este de acord cu recalificarea acțiunilor lui Ion Sîrbu în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, deoarece declarațiile expertului nu sunt convingătoare. Procurorul contestă și soluția instanței de apel în privința aplicării față de Victor Chiosa a art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, considerînd neîntemeiată reducerea termenul de pedeapsă a acestuia, nefiind probată detenția în condiții proaste.

g. Ședința Curții Supreme de Justiție din 17 ianuarie 2025

40. În ședință, expertul-psiholog Viorica Bucșa a declarat că își amintește bine cazul, pe marginea căruia a întocmit un raport de expertiză în anul 2019. Ea a menționat că Ion Sîrbu a dezvoltat o reacție afectivă, o stare emoțională intensă care limitează capacitatea de conștientizare a acțiunilor, dar nu o anulează complet. Reacția sa a fost generată de senzația de pericol, fiind influențată de furturile anterioare și de faptul că incidentul s-a petrecut noaptea. Ion Sîrbu nu are un comportament agresiv în mod obișnuit și reacția sa a fost determinată de instinctul de autoapărare. El nu are accente patologice de personalitate și nu este predispus la agresivitate. Psihicul uman suferă modificări în situații de stres, ceea ce poate duce la acțiuni impulsive. Metoda de determinare a proporției 70%-30% este una teoretică și se bazează pe literatura de specialitate. Când apare o reacție afectivă, mai mult de 50% din activitatea cerebrală este dominată de emotivitate. Nivelul de afectare psihică este mai mare în cazul stării de afect fiziologic decât în cazul unei simple reacții afective. În starea de afect fiziologic, capacitatea de conștientizare poate fi redusă la 10%, ceea ce face ca persoana să nu poată anticipa consecințele acțiunilor sale. Expertul a precizat că inculpatul a acționat cu discernământ, chiar dacă reacția sa a fost generată de stres și senzația de pericol și nu putea măsura exact puterea loviturii. De regulă, persoanele aflate în stare de afect fiziologic sunt

găsite în confuzie sau epuizare totală, fără a încerca să ascundă urmele infracțiunii. Expertul a explicat și instanței de apel că Ion Sîrbu a acționat cu discernământ.

41. În ședință, procurorul Cătălin Scutelnic, în răspuns la întrebările formulate de instanță (a se vedea para. 8), a subliniat că legislația Republicii Moldova nu recunoaște „starea psihologică” ca factor de influență la calificarea faptei ca omor. Doar discernământul este relevant, conform art. 22 Cod penal. Expertiza psihiatrică a confirmat că Ion Sîrbu avea capacitatea de înțelegere a acțiunilor sale. Starea reactivă nu exclude răspunderea penală. Conform art. 76 alin. (1) lit. d) Cod penal, aceasta poate constitui doar o circumstanță atenuantă la stabilirea pedepsei. Instanța de apel a recalificat fapta, însă motivarea hotărârii sale este contradictorie și ambiguă. Pe de o parte, ea a nu constatat implicarea lui Ion Sîrbu în infracțiune, iar pe de altă parte ea a conchis că el urmează a fi achitat pentru învinuirea de omor, în baza declarațiilor psihologului.

42. Avocatul Ignat Dumitran, în interesele lui Ion Sîrbu, a menționat că instanța de apel a concluzionat că probele nu confirmă participarea lui Ion Sîrbu la agresiunea asupra victimei. Instanța a urmat practica Curții Supreme de Justiție, care a casat decizia inițială de condamnare. Sîrbu a apucat victima de guler, a încercat să o rețină, i-a aplicat o singură lovitură, apoi a plecat să cheme poliția. Chiosa a intervenit ulterior, iar Sîrbu nu a acționat coordonat cu acesta sau cu Romanenco. Declarațiile lui Ion Sîrbu au fost constante, spre deosebire de declarațiile lui Victor Chiosa, care s-a autodenunțat după ce a fugit de la organele de anchetă. Organul de urmărire penală nu a colectat probe suficiente privind acțiunile lui Romanenco.

43. Avocatul Dorel Țurcan, în interesele lui Victor Chiosa, în ședința publică a notat că examinarea vizează exclusiv veridicitatea concluziilor expertului și eventualele contradicții din declarațiile acestuia, fără a se reveni asupra probelor deja administrate. Expertul a oferit declarații care, pe alocuri, au fost contradictorii în ceea ce privește existența unei stări de afect și gradul de responsabilitate al inculpatului. Totuși, concluzia finală a fost clară: Sîrbu a acționat în legitimă apărare. Această concluzie este esențială și nu poate fi ignorată, întrucât expertiza stabilește dacă inculpatul era conștient și responsabil în momentul săvârșirii faptei. Două complete de judecată s-au pronunțat deja în cauză, iar decizia curții de apel este fundamentată pe hotărârea Curții Supreme de Justiție din 08 septembrie 2020.

44. Condamnatul Ion Sîrbu în ședință a susținut că a fost victima furtului de câteva ori și hoții nu au fost prinși, chiar dacă a depus plângeri. De fiecare dată când mergea la poliție, i se spunea că nu pot fi identificați făptașii. Prejudiciul total pe care l-a suferit se ridica la 85.000 de lei. Pentru a înțelege ce se întâmplă, a început să doarmă la mama sa. Prima dată, i-a surprins pe Moiseenco și Zeabchin în timp ce puneau bunurile furate în rucsacuri. Când a intrat în cameră, Moiseenco l-a văzut și a fugit, însă a reușit să-l prindă pe Zeabchin și a ieșit afară să ceară ajutor vecinilor. A sunat la poliție, iar doi polițiști au sosit la fața locului. Totuși, la scurt timp Zeabchin a fost eliberat. Nu recunoaște declarațiile făcute de Chiosa,

care s-a sustras timp de două zile de la organele de urmărire penală. În momentul în care l-a văzut pe Moiseenco cum era bătut de Romanenco, a vrut să sune la poliție, dar i s-a spus să nu facă nimic până nu declară cine a furat și unde sunt bunurile. În timp ce încerca să contacteze poliția, Romanenco a luat bățul de la Chiosa și a început să-l lovească pe Moiseenco, iar apoi pe al doilea. El l-a lovit o singură dată pe Moiseenco, după ce ultimul l-a lovit puternic peste piciorul stâng. El a fost într-o stare de șoc, a început să transpire și să vadă ca prin ceață. Când și-a revenit, Romanenco i-a cerut să-l ajute să încarce persoanele în mașină.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

45. Cererea de recurs a fost depusă până la 01 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri:

...

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

...

10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

...

12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;”

46. La ziua adoptării deciziei recurate, art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală prevede următoarele:

„5) În cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv. ”

47. În perioada relevantă, art. 145 alin. (2) Cod penal prevedea următoarele:

„(2) Omorul săvârșit:

...

g) asupra a două sau mai multor persoane;

i) de două sau mai multe persoane;

j) cu deosebită cruzime, precum și din motive sadice;

se pedepsește cu închisoare de la 15 la 20 de ani sau cu detențiune pe viață.”

48. În perioada relevantă, art. 323 alin. (1) Cod penal prevedea următoarele:

„(1) Favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii grave, deosebit de grave sau excepțional de grave

se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 3 ani.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

49. Recursul examinat a fost declarat în termenul de 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

50. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică „legalitatea hotărârii atacate” doar „în limitele invocate în recurs”. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs. De asemenea, ea nu permite instanței de recurs să verifice oportunitatea unei soluții judecătorești date de instanța de fond sau apel atît timp cît aceasta este legală. Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (deciziile CSJ nr. [1ra-1520/2023](#), § 56; [1ra-325/2024](#), § 25).

51. Procurorul solicită trimiterea cauzei la rejudecare. Cauza a fost deja trimisă anterior la rejudecare de către Curtea Supremă de Justiție. Conform art. 435 alin. (2) Cod de procedură penală, rejudecarea poate fi dispusă o singură dată. Art. 435 alin. (2) Cod de procedură penală a fost dat într-o nouă redacție prin Legea nr. 246/2023, iar modificările au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. Legea 246/2023 nu face distincție între rejudecările dispuse pînă la 01 septembrie 2023 și cele dispuse după această dată. Scopul limitării numărului trimiterilor la rejudecare este de a reduce durata examinării cauzelor. Având în vedere scopul acestei norme, ar fi contrar spiritului acestei modificări dacă trimiterile la rejudecare dispuse pînă la 01 septembrie 2023 nu ar fi fost luate în calcul. Prin urmare, după ce a trimis o dată cauza la rejudecare, indiferent de data dispunerii rejudecării, Curtea Supremă de Justiție nu mai poate să trimită cauza la rejudecare (încheierea CSJ nr. [1ra-1750/2023](#), § 36).

52. Recursul este depus în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedura penala în vigoare pana la 01 septembrie 2023. Temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală se referea la calitatea motivării deciziei instanței de apel. Pct. 10) se referea la individualizarea pedepsei contrar prevederilor legale, iar pct. 12) se referea la încadrare juridică greșită a faptei. Procurorul susține că instanța de apel greșit a încadrat acțiunile lui Ion Sîrbu în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, care reglementează favorizarea infracțiunii. În opinia procurorului, acest articol nu ar fi fost aplicabil în cazul lui Ion Sîrbu, având în vedere că omorul intenționat a fost comis și de el. Procurorul contestă și decizia instanței de apel și în partea reducerii pedepsei lui Victor Chiosa, pentru deținerea

în condiții de detenție proaste, în lipsa unor probe clare care să confirme detenția în condiții proaste.

53. În decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 121, Curtea Supremă de Justiție a menționat că aplicarea art. 385 Cod de procedură penală nu ține de individualizarea pedepsei. Prin urmare, modul de aplicare a acestei norme nu poate fi invocat prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală. Totuși, motivarea hotărârii cu privire la aplicarea art. 385 Cod de procedură penală poate fi examinată prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală în vigoare la data înaintării recursurilor. Având în vedere motivarea recursului, acesta va fi examinat doar prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedura penală.

a. temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedura penală

54. Recursul este depus în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedura penală în vigoare până la 01 septembrie 2023. Procurorul pretinde că instanța de apel a pronunțat o hotărâre contradictorie în ceea ce privește Ion Sîrbu, iar motivarea aplicării art. 385 Cod de procedură penală este vădit insuficientă (a se vedea para. 36).

55. După cum rezultă din decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 100, instanța de judecată trebuie să ofere o motivare convingătoare pentru toate argumentele „care pot avea vreun efect asupra soluției”. De asemenea, motivarea instanței de judecată nu poate lăsa părțile într-o stare de confuzie datorită contradicțiilor esențiale din hotărâre, sau de ce anumite circumstanțe esențiale au fost lăsate fără examinare.

56. Instanța de apel a reținut: „Ion Sîrbu la data de 24 aprilie 2016, în jurul orelor 01:00-05:00, aflându-se în domiciliul care îi aparține ... , urmare a decesului victimelor Bobriniov Ruslan și Moiseenco Serghei, în urma leziunilor primite de alte persoane, cu scopul de a ascunde urmele infracțiunii, a ajutat lui Chiosa Victor și altei persoane la încărcarea cadavrelor lui Bobriniov Ruslan și Moiseenco Serghei în automobilul ce aparține lui Chiosa Victor și ... au lăsat victimele sub un gard”. Acțiunile acestuia au fost încadrate în baza art. 323 alin. (1) Cod Penal (favorizarea infracțiunii). La baza acestei concluzii, instanța de apel a pus Raportul de expertiză judiciară psihologică și declarațiile expertului Viorica Bucșa făcute în instanța de apel (a se vedea para. 32). Instanța a notat că Ion Sîrbu nu poate fi considerat coautor al infracțiunii de omor, având în vedere că, la momentul comiterii faptei, se afla într-o stare reactivă cauzată de stresul perceput ca pericol pentru viața și bunurile sale. Acesta a acționat în proporție de 70% inconștient. Instanța a reținut că Sîrbu a fost conștient doar atunci când a participat la transportarea cadavrelor pentru a ascunde urmele infracțiunii, dar nu a aplicat lovituri care să fi condus la decesul victimelor.

57. Completul observă că motivarea instanței de apel este contradictorie. Pe deoparte, instanța de apel susține că Ion Sîrbu nu a aplicat lovituri victimelor, iar pe de altă parte, reține că acesta a acționat inconștient în momentul agresiunii. Aceste motivări se autoexclud. Dacă persoana nu a comis fapta incriminată, lipsa

sau prezența discernământului este irelevant. Instanța de recurs notează că instanța de apel nu a motivat în detaliu cum a ajuns la concluzia că Sîrbu nu a aplicat lovituri și de ce declarațiile lui Chiosa care susțineau că Sîrbu a aplicat loviturile, și declarațiile contradictorii ale lui Sîrbu, nu confirmă aplicarea loviturilor multiple. Chiar dacă a constatat că Ion Sîrbu nu a aplicat lovituri, instanța nu l-a achitat de învinuirea adusă conform art. 145 Cod penal. Mai mult, probatoriul pentru cei doi condamnați este același, iar fiecare dintre ei s-a acuzat reciproc la etapa urmăririi penale și în prima instanță. Instanța de apel nu a explicat în niciun fel de ce constată, în baza declarațiilor lui Sîrbu, că Chiosa a aplicat loviturile, iar în același timp nu consideră credibile declarațiile lui Chiosa că Sîrbu a aplicat lovituri multe victimelor. Prima instanță a constatat că, având în vedere numărul loviturilor, acestea, cel mai probabil, au fost aplicate de două persoane. Din motivarea deciziei instanței de apel rezultă că a doua persoană este cea în privința căreia procesul penal a fost disjuns (Romanenco). Totuși, la etapa urmăririi penale și în prima instanță inculpații nu au susținut niciodată că Romanenco a aplicat multe lovituri. Din contra, ambii condamnați se acuzau reciproc și susțineau că Romanenco a aplicat o singură lovitură cu piciorul, unei victime. Inculpații au făcut asemenea declarații abia peste câțiva ani, în instanța de apel. În instanța de recurs, expertul Viorica Bucșa a explicat că Ion Sîrbu, la momentul incidentului, avea discernământ și că persoanele care acționează fără discernământ nu încearcă să ascundă urmele infracțiunii și că a explicat același lucru în instanța de apel (a se vedea para. 40). Și raportul de expertiză din 09 octombrie 2018 constată că condamnații aveau discernământ „la momentul săvârșirii infracțiunii”, precum confirma acest lucru și rapoartele din iunie 2016 (a se vedea para. 10 *in fine* și 26). Instanța de apel nu a explicat de ce concluziile din aceste rapoarte de expertiză nu sunt credibile, când a constatat că Sîrbu a acționat inconștient. De asemenea, instanța de apel a aplicat din oficiu art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală și a redus durata pedepsei cu închisoarea aplicată lui Chiosa pentru timpul aflat de condamnați în arest preventiv. Potrivit instanței de apel, ultimul s-a aflat în arest preventiv între 28 aprilie 2016 și 28 decembrie 2021 (a se vedea para. 34), chiar dacă între 11 noiembrie 2019 și 08 septembrie 2020 sentința devenise definitivă și condamnații nu mai aveau statut de preveniți (a se vedea para. 6). Aceste erori, coroborat cu cele de mai jos, nu pot fi înțelese rațional. Prin urmare, decizia recurată urmează a fi casată în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece este expusă neclar și conține grave erori de fapt.

58. Completul de judecată constată că două persoane au decedat ca urmare a vătămarilor cauzate. Potrivit rapoartelor de expertiză, pe corpul victimelor au fost depistate multiple vătămări corporale, care puteau fi cauzate doar prin multiple lovituri cu obiecte contondente, sau cu picioarele. Conform rapoartelor de expertiză, decesul a survenit din cauza vătămarilor, peste circa 30-40 de min. de la cauzarea lor, iar vătămarile au fost provocate la distanță scurtă între ele. Instanța de recurs este de acord cu motivarea primei instanțe că, având în vedere numărul leziunilor corporale, puterea cu care au fost aplicate loviturile și folosirea unuia

sau a mai multor bețe pentru a cauza loviturile, precum și aplicarea loviturilor în regiunile în care se află organele vitale, faptele urmează a fi calificate drept omor, conform art. 145 alin. (2) Cod penal (a se vedea para. 20).

59. Incidentul a avut loc în prezența condamnaților, în ograda părinților lui Ion Sîrbu. În acest caz nu există martori oculari care să confirme cine a aplicat loviturile care au dus la moarte victimelor. Prin urmare, instanța se va baza pe declarațiile condamnaților pentru a stabili acest fapt. Completul reiterează că, deși poate comite anumite greșeli minore determinate de trecerea timpului, o persoană care spune adevărul nu are cum face declarații care se autoexclud.

60. Din declarațiile lui Ion Sîrbu, atunci când Serghei Moiseenco a pătruns în gospodărie, el era pregătit, având la el un băț de lemn cu care mustuia poama. Când s-a declanșat conflictul, Ion Sîrbu a strigat ajutor. Ion Sîrbu a relatat că victima Serghei Moiseenco l-a lovit peste picior și că el l-a lovit o singură dată, drept reacție la lovitura de la picior. După această lovitură, Moiseenco era încă în picioare și încerca să-i i-a bățul din mână. Victor Chiosa a declarat că, când el a venit la strigătele de ajutor a lui Sîrbu, între ultimul și Moiseenco deja era o altercație. Până a-i vedea, Chiosa a întâlnit-o pe a două victimă. La etapa urmăririi penale, la câteva zile după incident, Chiosa a declarat că a lovit-o pe a doua victimă cu pumnul în față, iar aceasta a căzut jos. Pe urmă, el a lovit-o pe prima victimă cu piciorul în spate și aceasta de asemenea a căzut jos (a se vedea para. 12). În ceea ce privește evenimentele ulterioare, condamnații se acuză reciproc că celălalt a aplicat loviturile.

61. Având în vedere numărul leziunilor corporale depistate pe corpul victimelor, instanța de recurs consideră verosimilă constatarea primei instanțe că ambii condamnați au aplicat lovituri care puteau fi letale. Acest fapt rezultă implicit și din comportamentul și declarațiile condamnaților.

62. Chiosa a declarat, atunci când s-a autodenunțat la poliție peste patru zile de la incident, că Sîrbu a aplicat majoritatea loviturilor. Acesta aplica loviturile cu toată puterea. El a repetat aceste declarații și la verificarea declarațiilor la locul faptei, în prezența apărătorului său (a se vedea para. 12). În aceste declarații el a recunoscut că a lovit ambele victime, iar după loviturile sale victimele au căzut jos. După aceasta, el le-a mai aplicat câteva lovituri cu pumnul și piciorul. Totuși, în instanța de judecată Chiosa a făcut alte declarații, din care rezultă că el nu a lovit victimele (a se vedea para. 18), iar în instanța de apel a declarat că Sîrbu de asemenea nu a lovit victimele, chiar dacă la etapa urmăririi penale și în prima instanța spunea că Sîrbu a aplicat majoritatea loviturilor. Sîrbu, la rândul său, a spus că loviturile au fost aplicate de Chiosa. Faptul că Chiosa s-a ascuns câteva zile, până a se preda poliției pe 28 aprilie 2016, și a contribuit la transportarea cadavrelor de la locul faptei și la ascunderea urmelor infracțiunii, de asemenea susține versiunea că și el a aplicat lovituri după ce victimele erau la pământ.

63. Declarațiile lui Sîrbu de asemenea conțin multe contradicții cu materialele cauzei. Deși Sîrbu susține că nu a lovit decât o singură dată, pe una din victime, Chiosa menționează că anume Sîrbu a aplicat loviturile, cu mare putere, comportându-se straniu. De la locul faptei a fost ridicat un singur băț rupt, iar condamnații nu au susținut niciodată că în bătaie au fost rupte două bețe. Chiar dacă Sîrbu susține că l-a lovit pe Moiseenco cu un băț gros și acesta s-ar fi rupt de la această lovitură, este puțin credibil că o asemenea lovitură puternică putea fi aplicată de la o distanță apropiată de victimă, că victima a rămas în picioare după această lovitură, deși era în stare avansată de ebrietate, și încă încerca să-i ia bățul din mâna lui Sîrbu. Chiosa nu a confirmat faptul că bățul era rupt când l-a văzut pe Sîrbu confruntându-se cu Moiseenco. Din contra, Sîrbu însăși a declarat în instanța de judecată că bățul s-a rupt ulterior, după loviturile aplicate de Chiosa, atunci când victimele deja erau la pământ (a se vedea para. 17). Sîrbu a susținut la 27 aprilie 2016 că bețele cu care au fost aplicate loviturile au fost luate de Romanenco și Chiosa (a se vedea para. 11), însă bățul rupt a fost găsit în veceul curții în care a avut loc incidentul, iar Sîrbu a recunoscut că el a aruncat în veceu bățul. Nu pare credibilă nici declarația lui Sîrbu că Chiosa i-ar fi spus că a băut, pentru a nu duce cu mașina victimele la spital. Chiosa și cu Romanenco se pregăteau să plece cu automobilul la pescuit, iar Chiosa a declarat în prima instanță că dimineată a consumat doar ceai (a se vedea para. 18) și nu a susținut niciodată că a servit băuturi alcoolice. În orice caz, la volan se putea așeza altcineva pentru a duce victimele la spital, sau putea fi chemată salvarea. Chiosa a susținut că Sîrbu a fost împotriva chemării salvării. Sîrbu susține că victimele erau vii, atât la momentul punerii lor în portbagaj, cât și la momentul lăsării lui lângă școală (a se vedea para. 17). Acest fapt însă nu explică de ce victimele nu au fost puse în salonul mașinii, dacă erau în viață și erau duse la spital. Mai mult, Chiosa susține că victimele nu dădeau semne de viață când au fost puse în portbagaj, erau reci, iar una din ele cu siguranță nu avea puls (a se vedea para. 18). Faptul că erau murdare de fecale tot putea vorbi despre survenirea decesului victimelor. Decesul victimelor explică frica condamnaților de mașina poliției și lăsarea victimelor lângă școală, fapt confirmat de Chiosa. Dacă mergeau la spital, o persoana rațională ar fi cerut ajutorul poliției pentru a ajunge mai rapid acolo. Incredibilitatea declarației lui Sîrbu este confirmată și de declarațiile lui Chiosa, care a susținut că Sîrbu a propus ducerea cadavrelor la râu și aruncarea într-un canal, pentru a nu fi găsite. Ascunderea de către Sîrbu a urmelor infracțiunii, inclusiv din automobilul lui Chiosa (a se vedea para. 12), este un argument în plus în favoarea constatării că Sîrbu a comis fapta infracțională. Acest fapt rezultă și din cererea apărătorului lui Sîrbu de a recalifica acțiunile ultimului conform art. 146 Cod penal (a se vedea para. 14), fapt care nu poate fi solicitat fără comiterea faptei, dar și de refuzul lui Sîrbu la 26 aprilie 2016 de a face declarații (a se vedea para. 11), precum și refuzul peste câteva zile după incident de a avea o confruntare cu Chiosa, acțiunea cu care Chiosa era de acord (a se vedea para. 13). Mai mult,

nici Sîrbu și nici Chiosa nu au susținut că au avut relații ostile, care ar fi putut determina declarații incriminatorii false unul împotriva celuilalt.

64. De asemenea, numărul de lovituri și intensitatea lor indică la faptul că nu a existat o tentativă de a stopa agresiunea într-un stadiu incipient. Completul subliniază că acțiunile agresorilor nu au fost doar un răspuns impulsiv la o situație de conflict, ci au fost manifestarea unui comportament bazat pe dorința de răzbunare. Motivul de răzbunare îl avea doar Ion Sîrbu, pentru furturile comise anterior din gospodăria părinților săi.

65. Conform concluziilor raportului de expertiză judiciară psihologică, Ion Sîrbu a acționat sub influența unei reacții afective intense, determinată de o senzație de pericol iminent pentru viața și bunurile sale. Expertul psiholog Viorica Bucșa a oferit o evaluare detaliată a comportamentului lui Ion Sîrbu în momentul comiterii infracțiunii, subliniind că reacția sa emoțională a fost rezultatul unui stres intens, provocat de o senzație de pericol iminent, care a avut rădăcini în evenimentele anterioare (furturi) și în circumstanțele de noapte ale incidentului. Expertul a explicat în ședința din 17 ianuarie 2025 că, deși reacția afectivă a fost puternică și a limitat capacitatea de conștientizare a acțiunilor lui Sîrbu, aceasta nu a anulat complet discernământul acestuia (a se vedea para. 39). Prin urmare, nu există motive pentru constatarea stării de afect.

66. Chiar dacă, din punct de vedere juridic, inculpații ar fi avut teoretic dreptul de a reține victimele pentru, acțiunile lor au ieșit din limitele legitime ale autoapărării sau ale autojustificării.

67. Având în vedere cele de mai sus și motivarea primei instanțe, completul acceptă constatarea primei instanțe cu privire la constatarea vinovăției lui Ion Sîrbu și netemeinicia constatărilor instanței de apel în această parte.

68. Completul notează că instanța de apel a aplicat din oficiu art. 385 alin. (5) Cod penal și a redus termenul de detenție a lui Victor Chiosa pentru perioada 28 aprilie 2016 și 28 decembrie 2021 în Penitenciarul nr. 5 Cahul. Ultimul nu a prezentat informații instanței cu privire la condițiile în care a fost deținut. În decizia recurată, instanța de apel a făcut referire la câteva hotărâri CtEDO, însă niciuna dintre acestea nu se referă la condițiile de detenție din acest penitenciar. Nici [raportul Consiliului Național pentru Prevenirea Torturii](#) nu constată o situația critică în ceea ce privește condițiile de detenție a bărbaților maturi deținuți în Penitenciarul nr. 5 Cahul. Și [raportul Comitetului pentru prevenirea torturii](#) a Consiliului Europei menționa că, în anul 2020, condițiile materiale de detenție în Penitenciarul nr. 5 Cahul erau, în general, satisfăcătoare. Datele acestor rapoarte nu înseamnă că o perioadă lungă de detenție în acest penitenciar, în condițiile unor necesități speciale ale condamnaților și a detenției în celule mai prost amenajate, nu ar putea atinge nivelul minim de severitate pentru ca tratamentul să fie contrar art. 3 CEDO. Totuși, acest fapt nu poate fi prezumat. Completul mai reiterează că, între 11 noiembrie 2019 și 08 septembrie 2020, sentința devenise definitivă și

condamnații nu mai aveau statut de preveniți. Pentru această perioadă, termenul de detenție nu putea fi redus cu două zile, pentru fiecare zi de detenție. Totuși, curtea de apel a redus perioada de detenție și pentru această perioadă, cu coeficientul de două zile pentru fiecare zi de detenție.

b. temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedura penala

69. Având în vedere motivele de mai sus cu privire la vinovăția lui Ion Sîrbu, precum și faptul că persoana vinovată de comiterea infracțiunii nu poate fi acuzată concomitent și pentru favorizarea infracțiunii, instanța nu consideră necesar de a examina separat argumentul cu privire la recalificarea de către instanța de apel a acțiunilor lui Ion Sîrbu conform art. 323 Cod penal.

70. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. d) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul declarat de către procurorul Lilia Sîrbu împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 28 decembrie 2021, casează integral această decizie și menține sentința Judecătoriei Cahul din 28 decembrie 2016.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Vladislav Gribincea

Lilia Roic - Botezatu